

[Miljøministeren]

brug for. Det ville ikke være korrekt, om ministeren blandede sig i forhandlingerne i udvalget, uden at udvalget ønskede at gøre brug af ministerens tilstedeværelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Første næstformand (Knud Østergaard):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Torben Lund: Spm. nr. S 1092

Bernhard Baunsgaard: Spm. nr. S 1096 og 1132

Alice Brask: Spm. nr. S 1102

Elisabeth Bruun Olesen: Spm. nr. S 1107

Kaj Poulsen: Spm. nr. S 1110

Lenger: Spm. nr. S 1111

Tove Lindbo Larsen: Spm. nr. S 1112

Margrete Auken: Spm. nr. S 1113-1116 og 1119

Birgith Mogensen: Spm. nr. S 1120

Poulsgaard: Spm. nr. S 1121

Carsten Andersen: Spm. nr. S 1125 og 1140

Birthe Hansen: Spm. nr. S 1129

Albrechtsen: Spm. nr. S 1146

Spm. nr. S 1092

Til justitsministeren (27/4 87) af:

Torben Lund (S):

Vil ministeren foranledige, at der gennemføres en gennemgribende undersøgelse af recidivårsager og forskellige sanktionsformers recidivbegrænsende virkninger?

Begrundelse

Under udvalgsbehandlingen af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed), L 135, er der stillet følgende spørgsmål til justitsministeren (Spørgsmål nr. 39):

»Hvor stor er recidivprocenten for a) personer idømt ubetinget fængselsstraf? b) Personer idømt betingede domme? Oplysningerne ønskes for perioden før 1973 og de nyeste tal fra perioden efter 1973.«

Justitsministeren har den 13. april 1987 besvaret spørgsmålet på følgende måde:

»Direktoratet for Kriminalforsorgen har gennemført recidivundersøgelser i 1975 og 1984. Undersøgelserne omfattede personer, der i henholdsvis 1972 og 1981 var idømt betinget dom med tilsyn eller blev løsladt efter udståelse af en ubetinget fængselsdom. De nævnte personer blev inddelt i følgende 6 grupper på grundlag af formodet risiko for recidiv:

1. Betinget dømte med tilsyn.
2. Domfældte med ubetinget fængselsstraf på 4 måneder og derunder.
3. Domfældte, der var blevet løsladt på prøve med tilsyn i henhold til straffelovens § 38, stk. 2, hvilket typisk vil sige efter udståelse af halvdelen af straffetiden.
4. Domfældte, der var blevet løsladt på prøve med tilsyn i henhold til straffelovens § 38, stk. 1, dvs. efter udståelse af $\frac{2}{3}$ af straffetiden.
5. Domfældte, der var blevet løsladt på prøve uden tilsyn efter straffelovens § 38, stk. 1, efter udståelse af $\frac{2}{3}$ af straffetiden.
6. Domfældte, der var blevet meddelt afslag på prøveløsladelse i henhold til straffelovens § 38, stk. 1.

Vedrørende risikogruppe 2 bemærkes, at disse domfældte på undersøgelsestidspunkterne ikke var omfattet af adgangen til prøveløsladelse efter den da gældende formulering af straffelovens § 38.

Vedrørende risikogruppe 6 kan anføres, at der i forbindelse med afslag på prøveløsladelse lægges særlig vægt på, at den pågældende skønnes at have en meget høj recidivrisiko.

Recidivprocenterne for de 6 risikogrupper var følgende:

Risikogruppe	1972	1981
1	ca. 50 pct.	ca. 35 pct.
2	ca. 35 pct.	ca. 40 pct.
3	ca. 35 pct.	ca. 35 pct.
4	ca. 60 pct.	ca. 60 pct.
5	ca. 15 pct.	ca. 45 pct.
6	ca. 70 pct.	ca. 90 pct.

Der foreligger ikke recidivundersøgelser vedrørende betingede frihedsstraffe uden tilsyn.